

CONSILIUL LEGISLATIV

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și completarea altor acte normative

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Legii nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor și completarea altor acte normative (b103/28.02.2024), transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr. XXXV/1137/04.03.2024 și înregistrată la Consiliul Legislativ cu nr. D235/05.03.2024,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 73/1993, republicată, cu completările ulterioare, și al art. 33 alin. (4) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ, cu modificările ulterioare,

Avizează negativ propunerea legislativă, pentru următoarele considerente:

1. Prezenta propunere legislativă are ca obiect modificarea art. 39 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și completarea altor acte normative, astfel încât „personalul angajat din cadrul serviciilor de urgență voluntare/private să fie în mod expres încadrat în condiții speciale de muncă, precum personalul serviciilor de urgență profesionale”.

2. Prin conținutul său normativ, proiectul de lege se încadrează în categoria legilor organice, fiind incidente prevederile art. 73 alin. (3) lit. p) din Constituția României, republicată, iar în aplicarea dispozițiilor art. 75 alin. (1) din Legea fundamentală, prima Cameră sesizată este Senatul.

3. Menționăm că, prin avizul pe care îl emite, Consiliul Legislativ nu se pronunță asupra oportunității soluțiilor legislative preconizate.

4. Referitor la **Expunerea de motive**, semnalăm că aceasta nu respectă structura prevăzută la art. 31 din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare, nefiind prezentate insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, impactul asupra sistemului juridic și nici informații cu privire la consultările derulate sau la măsurile de implementare necesare.

Referitor la structura prezentei propuneri și la soluțiile legislative preconizate, semnalăm că, potrivit considerentelor Deciziei nr. 238/03.06.2020 a Curții Constituționale (reiterate în Decizia nr. 405/21.09.2022) și considerentelor Deciziei nr. 2/13.03.2023 a Înaltei Curți de Casație și Justiție - Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, **în funcție de expunerea de motive a unui act normativ se apreciază voința legiuitorului.**

În acest sens, semnalăm că, potrivit **Expunerii de motive**, se urmărește ca „activitatea personalului din serviciile de urgență voluntare/private va fi încadrată în condiții speciale de muncă”.

Unul dintre argumentele invocate pentru susținerea acestei propuneri este faptul că „mulți dintre **angajații** din cadrul acestor servicii sunt **voluntari**, dedicându-și în mod altruist din timpul și experiența lor, meritând pe deplin recunoașterea spiritului lor de sacrificiu”.

În acest context, precizăm că, din analiza art. 2 alin. (1) din Statutului personalului voluntar din serviciile de urgență voluntare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1579/2005, cu modificările și completările ulterioare, care prevede că „*În sensul prezentului statut, prin voluntariat se înțelege **activitatea de interes public desfășurată benevol de persoane fizice în serviciile publice de urgență voluntare, în cadrul unor raporturi juridice, altele decât raportul juridic de muncă.***”, **voluntarii din cadrul serviciilor de urgență voluntare nu sunt angajați**, ci desfășoară o activitate neremunerată.

Un alt argument invocat se referă la faptul că există „un tratament diferit al personalului din serviciile de urgență voluntare/private **prin comparație cu cel încadrat la stat**”.

Semnalăm faptul că argumentul invocat este neclar, întrucât la art. 1 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001 privind înființarea, organizarea și funcționarea serviciilor publice comunitare pentru situații de urgență, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 363/2002, cu modificările și completările ulterioare, se prevede că: „*Serviciile de urgență voluntare se constituie ca **servicii publice descentralizate** în subordinea consiliilor locale ale municipiilor, orașelor și comunelor*”.

În plus, la art. 5 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 88/2001, se precizează că: „*activitatea serviciilor de urgență voluntare constituite în subordinea consiliilor locale este condusă de profesioniști în domeniu, **salariați ai administrației publice locale***.”.

Din analiza **textului propus** la **art. I**, prin care se preconizează modificarea art. 39 alin. (1) din Legea nr. 307/2006, reiese că se dorește să beneficieze de încadrarea în categoria locurilor de muncă în condiții speciale de muncă **doar personalul angajat** al serviciilor de urgență voluntare/private, **existând astfel neconcordanțe între instrumentul de prezentare și motivare și textul propunerii**.

În ceea ce privește modalitatea de redactare a instrumentului de motivare, semnalăm utilizarea unor termeni care nu au accepțiune juridică ori a unor formulări care nu sunt adecvate stilului normativ, indicând cu titlu de exemplu următoarele: „personalul din serviciile de urgență voluntare/private prin comparație cu cel încadrat la stat”, „efortul remarcabil”, „dedicându-și în mod altruist din timpul și experiența lor”, „spiritul lor de sacrificiu”, „în speranța că va fi făcută dreptate acestei categorii de personal”.

5. La art. I, la textul propus pentru **art. 39 alin. (1)**, semnalăm că sintagma „**personalul angajat din cadrul serviciilor de urgență voluntare/private**” este prea generală, neînțelegându-se dacă vizează întregul personal din cadrul acelor servicii sau doar personalul care desfășoară efectiv activitatea de intervenție pentru stingerea incendiilor, salvarea, acordarea primului ajutor și protecția persoanelor, a animalelor și a bunurilor periclitate de incendii sau în alte situații de urgență.

Precizăm că, potrivit art. 33 alin. (1) și (2) și art. 34 din Legea nr. 307/2006 privind apărarea împotriva incendiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „**Serviciile de urgență voluntare/private** sunt structuri specializate, altele decât cele

aparținând serviciilor de urgență profesionale, **organizate cu personal angajat și/sau voluntar**, în scopul apărării vieții, avutului public și/sau a celui privat împotriva incendiilor și a altor calamități, în sectoarele de competență stabilite cu avizul inspectoratelor”, „au în structură compartiment sau specialiști pentru prevenire, formații de intervenție și, după caz, dispecerate, ateliere de reparații și de întreținere” și „au următoarele atribuții principale:

a) desfășoară activități de informare și instruire privind cunoașterea și respectarea regulilor și a măsurilor de apărare împotriva incendiilor;

b) verifică modul de aplicare a normelor, reglementărilor tehnice și dispozițiilor care privesc apărarea împotriva incendiilor, în domeniul de competență;

c) asigură intervenția pentru stingerea incendiilor, salvarea, acordarea primului ajutor și protecția persoanelor, a animalelor și a bunurilor periclitate de incendii sau în alte situații de urgență”.

Potrivit art. 8 din Criteriile de performanță privind constituirea, încadrarea și dotarea serviciilor voluntare și a serviciilor private pentru situații de urgență, aprobate prin Ordinul ministrului afacerilor interne nr. 75/2019, „Funcțiile specifice **serviciilor voluntare** și serviciilor private sunt următoarele:

a) șef serviciu;

b) șef compartiment pentru prevenire;

c) șef formație de intervenție;

d) șef grupă de intervenție;

e) șef echipă specializată;

f) specialist pentru prevenire;

g) conducător autospecială;

h) servant pompier;

i) electromecanic auto;

j) operator în verificarea, întreținerea și repararea autospeciialelor destinate apărării împotriva incendiilor;

k) dispecer/telefonist”.

Totodată, precizăm că, potrivit art. 9 alin. (1) din același act normativ, **personalul serviciilor voluntare** și al serviciilor private se compune, după caz, din:

„a) **personal voluntar**;

b) **personal angajat** pe funcțiile specifice serviciului;

c) **personal angajat** pe alte funcții ale operatorului economic, instituției sau autorității publice locale care a constituit serviciul”.

După cum se poate observa, atribuțiile serviciilor de urgență voluntare implică și *alte activități în afară de intervenția* pentru stingerea incendiilor, salvarea, acordarea primului ajutor și protecția persoanelor, a animalelor și a bunurilor periclitate de incendii sau în alte situații de urgență, iar structura organizatorică a acestora cuprinde și alte compartimente în afară de formațiile de intervenție.

Totodată, din norma propusă, nu rezultă clar dacă toate categoriile de personal participă efectiv la activitatea de intervenție (ne referim aici, de exemplu, la operatorul în verificarea, întreținerea și repararea autospecialelor destinate apărării împotriva incendiilor sau la dispecerul/telefonistul).

6. La **art. II**, precizăm că normele propuse la **pct. 1 și 2** sunt lipsite de claritate și previzibilitate, întrucât pe de o parte, nu se precizează care sunt efectiv activitățile și pe ce durată din timpul normal de muncă se desfășoară acestea, astfel încât să fie încadrate în condiții speciale de muncă, potrivit reglementărilor în domeniu.

Astfel, aceste condiții sunt **constatate printr-o evaluare concretă**, care se realizează potrivit procedurii stabilite prin Hotărârea Guvernului nr. 1.025/2003 privind metodologia și criteriile de încadrare a persoanelor în locuri de muncă în condiții speciale.

Listele activităților și unităților cu locuri de muncă încadrate în condiții speciale sunt prevăzute, în prezent, în anexele nr. 2 și 3 la Legea nr. 263/2010, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată, precizăm și faptul că, la paragrafele 28 și 29 din Decizia nr. 618/2018, Curtea Constituțională a reținut că *„alături de enumerarea expresă a locurilor de muncă încadrate în condiții speciale, în cuprinsul art. 30 alin. (1) din Legea nr. 263/2010, art. 3 alin. (1) lit. h) din același act normativ stabilește criteriile generale care justifică această încadrare, arătând că este vorba de «locurile de muncă unde gradul de expunere la factorii de risc profesional sau la condițiile specifice unor categorii de servicii publice, pe durata a cel puțin 50% din timpul normal de muncă, poate conduce în timp la îmbolnăviri profesionale, la comportamente riscante în activitate, cu consecințe grave asupra securității și sănătății în muncă a asiguraților». Per a contrario, atunci când locurile de muncă nu întrunesc aceste criterii, acestea nu pot fi încadrate în condiții speciale”.*

Pe de altă parte, personalul angajat din cadrul serviciilor de urgență voluntare/private, care pot avea și *contract individual de muncă cu timp parțial*, nu poate fi încadrat în condiții speciale de muncă, în mod similar cu salariații din cadrul *serviciilor de urgență profesionale, care sunt angajați cu normă întreagă*, durata normală a timpului de muncă fiind de 40 de ore pe săptămână.

7. La **art. III**, având în vedere că Legea nr. 226/2006 privind încadrarea unor locuri de muncă în condiții speciale, a fost abrogată prin Legea nr.263/2010, cu modificările și completările ulterioare, asupra actului normativ abrogat nu se mai poate interveni legislativ, întrucât „*abrogarea unei dispoziții sau a unui act normativ are caracter definitiv.*” potrivit prevederilor art. 64 alin. (3) teza I din Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Așadar, norma propusă este fără obiect.

*

* *

În concluzie, în forma prezentată propunerea legislativă nu poate fi promovată.

PREȘEDINTE

Florin IORDACHE

București
Nr. 334/01.04.2024